

Declarație politică

**Domnule Președinte,
Doamnelor și domnilor colegi,**

Vă rog să îmi permiteți să încep această declarație politică în legătură cu problematica pașapoartelor biometrice cu o clarificare a termenilor: pentru că principala problemă în legătură cu introducerea pașapoartelor biometrice este *confuzia*.

În toată această dispută rămâne nelămurit *mobilul* revendicărilor împotriva introducerii acestor documente: *mobilul este civic sau religios?*

Fiecare dintre noi, în calitate de cetățeni, suntem purtătorii mai multor identități: de gen, vârstă, profesională, religioasă, etnică, politică etc. și orice implicare în viața cetății le implică, până la urmă, pe toate. Diferența este de accente și de resortul *ultim* al revendicării.

Altminteri spus, în acest caz, în numele cărei identități ne implicăm în primul rând în această dispută: *în calitate de cetățeni sau în calitate de credincioși ortodocși, ori în ambele?*

Revendicarea civică. Statul „big brother” și distincția dintre public și privat

Punctul de plecare a acestei dezbateri este o măsură a statului de modificare a formatului unor acte personale (pașapoarte, permise de conducere etc.). Aceste măsuri au generat reacții.

Revendicările împotriva unui stat considerat opresiv prin legislația adoptată și care e perceput că încalcă din ce în ce mai brutal „spațiul privat” al fiecăruia dintre noi sunt revendicări *civice*, fără culoare religioasă, în sensul în care orice cetățean, indiferent de religie – ortodoxă, mozaică, musulmană, catolică sau chiar atei – se poate simți lezat și poate reacționa public.

Extinderea spațiului public – adică sfera de influență a statului – în detrimentul spațiului privat este o chestiune care mă privește în primul rând ca cetățean, *este o relație între mine și stat*.

Revendicare religioasă. Care este relația dintre stat și mântuire

Dar lucrurile s-au complicat de la început. În esență, în această discuție – prin intervenția Părintelui Pârvu - este contestat, explicit, funcția *neutrală* a statului în raport cu mântuirea. Intervenția cu pricina – preluată și de unele organizații religioase - sugerează că acceptarea acestor pașapoarte sau a altor documente similare afectează, până la urmă, *mântuirea credinciosului* și, în concluzie, acestea ar trebui respinse. Se sugerează prin această idee, chiar dacă nu explicit, că statul are funcție *eshatologică*. Adică statul are legătură cu mântuirea noastră, ca și credincioși creștini.

Această idee trebuie urgent clarificată, mai ales în condițiile în care este lansată de o voce cu enormă influență în rândul credincioșilor români.

Sfântul Sinod a decis în unanimitate în această problemă

În condițiile unei separații între biserică și stat, stipulată în Constituția României, *Sinodul trebuie să lămurească măsura în care această decizie a statului român – respectiv implementarea pașapoartelor biometrice – afectează sau nu mântuirea credinciosului*, respectiv dacă aceștia pot să ridice respectivele documente ale statului român.

Sinodul BOR s-a pronunțat în această chestiune în unanimitate, printr-un comunicat explicit (chiar dacă IPS Bartolomeu Anania nu a participat, nici o declarație Prea-Sfinției sale nu vizează aspectul teologic al problemei, ci aspectul civic).

Precizez că nu este de competența Sinodului BOR să se pronunțe *în ce măsură aceste documente cu cip afectează într-un fel sau altul libertatea civică a persoanei*. Aceste declarații ale membrilor Sinodului pot fi făcute, însă doar cu caracter personal.

În acest moment, problema este exclusiv civică

În concluzie, Sinodul BOR a decis în unanimitate că respectivele documente nu au legătură cu mântuirea credinciosului, deci *discuția se încheie* din perspectiva Administrației Bisericii Ortodoxe Române.

Dezbaterea rămâne acum la nivel civic - în ce măsură suntem afectați de această măsură a statului în calitate de cetățeni. În acest spirit a fost formulat și comunicatul Sinodului Mitropolitan al Clujului, Albeii, Crișanei și Maramureșului atunci când se spunea în comunicat despre faptul că poporul român nu este „un popor de prizonieri”.

Întrebările pe care trebuie să le punem acum sunt: în ce măsură acest pașaport permite un control exclusiv din partea statului, de ce statul român a luat această decizie fără o dezbatere publică, cine este –

financiar vorbind – în spatele acestei afaceri, de ce România este primul stat care vrea asta, ce soluții pentru a călători fără viză în SUA există în afara acestei măsuri? Și alte întrebări de același tip.

La acest nivel se află discuția în acest moment. Și faptul că mai există unele instanțe sau grupări religioase care protestează dintr-o perspectivă civică, asta nu înseamnă decît că „societatea civilă” *laică* de la noi este suspect de tăcută în acest caz. Ne putem întreba, desigur, de ce.

Dar asta nu înseamnă că dimensiunea civică a implementării pașapoartelor biometrice în România nu este o problemă extrem de importantă, cu posibilă incidență asupra drepturilor omului, și pe care trebuie să o tratăm cu toată atenția.

În acest spirit vă invit să ne aplecăm asupra ei.

Vă mulțumesc!

16 martie 2009

Viorel Badea
Senator PD-L